

[Jeppesen (Drusebjerg).] tilstrækkelig tydeligt Sprog om, at man maa prøve paa at faa gennemført nye Principper paa dette Omraade, og jeg vil haabe, at den Bedring, som den øverste Baneledelse mener vil indtræde, ogsaa vil komme, naar dette Lovforslag forhaabentlig bliver gennemført.

Den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe), som jo, det skal jeg villigt erkende, er meget sagkyndig paa dette Omraade, udtalte sin stærke Tvivl om, at Beregningerne med Hensyn til Muligheden af en Forøgelse af Rejsernes Antal vilde holde Stik. Det er muligt, at de ikke vil holde Stik, det er muligt, at det ærede Medlem faar Ret i, at de Beregninger, der er lagt til Grund for Forslaget, er noget for optimistisk anlagt; men selv om saa er, er Forholdet alligevel det, at hvis man vil tænke paa at opnaa et bedre Resultat, maa der gøres et nyt Fremstød, og for saa vidt det angik at anvise andre Veje til et bedre Resultat, gav den ærede Ordfører for Venstre jo i Virkeligheden blankt op. Jeg kan derfor ikke se, at den Skepsis, som det ærede Medlem gav Udtryk for, har meget paa sig, naar den ikke bliver bilagt med Forslag, der muligvis kunde virke til at give et bedre Resultat.

Dette om selve Lovforslaget. Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger om Spørgsmaal, der har været fremme i Forbindelse med Lovforslaget, og ganske særlig om de to Kommuner, der i første Række faar Gavn af Loven. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det var en stor Gave, man derigennem ydede de to Kommuner, København og Frederiksberg. Det forekommer nu mig, at der kan være stærkt delte Meninger om Værdien af denne Gave, set fra de to Kommuners Standpunkt. For det første mener jeg, at man i det hele taget meget vanskeligt med Vægt kan fremføre Krav om, at de to Kommuner skal tage Del i de Udgifter, som disse Anlæg medfører, ganske særlig fordi det, som der allerede er gjort opmærksom paa, strider mod den Overenskomst, der i 1919 blev truffet mellem Staten og de to Kommuner, og hvorved det Tilskud, der skulde ydes af disse, blev fikseret. Men dernæst opstaar der det ganske naturlige Spørgsmaal, om denne Omlægning af Trafikken vil komme til at gavne de to Kommuner som saadanne. Vi maa nemlig huske paa, at der herved skabes en meget stærk Konkurrence med Trafikmidler, som de to Kommuner for lang Tid siden har etableret. Det er netop Sporvejene, og det er Omnibuslinier og lignende, denne elektrificerede Trafik vil komme til at konkurrere med.

Det er derfra, den skal tage sine Kunder, og jeg synes dog, det vilde være vel meget, om man samtidig med at paaføre de to Kommuner denne Konkurrence forlangte, at de skulde være med til at betale for at faa Konkurrencen iværksat.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Støtte til Privatbanerne deler mit Parti og jeg ganske de Synspunkter, som er fremsat om, at der bør træffes en Ordning, hvorefter man kan komme de nødstedte Privatbaner til Hjælp; og det glæder mig i høj Grad, at den ærede Ordfører for Venstre nu er kommet til at se lidt anderledes paa dette Spørgsmaal, end han saa paa det i sin Ministertid. Jeg forstod den ærede Ordfører, den Gang han indtog det høje Stade som Minister, saaledes, at han knap kunde tænke sig at gaa med til Foranstaltninger af den Art, som han nu udtaler at han vil gaa med til. Men hvorom alting er, glæder det mig, at der nu er en Mulighed for at faa truffet en Ordning, hvorefter de nødstedte Privatbaner kan fungere videre. Jeg vil udtale Haabet om, at den højtærede Minister maa have samme heldige Haand med Hensyn til Løsningen af dette Spørgsmaal, som han har haft ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal slutte disse Betragtninger med paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Godskesen: Jeg vil gerne tillade mig at sige nogle Ord om Frederiksbergs Stilling til den foreliggende Sag. Det vil være alle ærede Medlemmer bekendt, at Frederiksberg, allerede da Korsør-Banen i sin Tid blev anlagt, fik en Station med direkte og let Forbindelse med Københavns Banegaard. Denne Ordning blev opretholdt omkring et halvt Aarhundrede; men den undergik en betydelig Forandring til Skade for Frederiksberg, da den nuværende Hovedbanegaard i København blev bygget. Dette førte nemlig til, at Frederiksberg Station blev nedlagt som Personstation, saaledes at Frederiksberg ikke fik nogen direkte Forbindelse med det københavnske Banenet. Det var kun et højt utilfredsstillende Surrogat, at Frederiksberg fik en Forbindelse med Vanløse, endda mod at betale derfor. Imidlertid var det efter de foreliggende Planer Tanken, at Frederiksberg skulde have Erstatning for det Tab, Kommunen saaledes havde lidt, gennem Anlægget af den saakaldte indre Ringbane. Naar denne blev anlagt, vilde Frederiksberg igen faa en tilfredsstillende Forbindelse med det københavnske Banenet. Det havde vel været rimeligt, at Frederiksberg havde opnaaet denne Forbindelse uden